

sket under den Forudsætning, at Pengene skulle bruges til Anskaffelse af en Klokke.

Da ikke flere ønskede at udtale sig om dette Afsnit sluttedes Forhandlingen.

Indstilling Nr. 16 af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1799)

vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

Man gik derefter til Forhandling af det *Udenrigsministeren* vedrørende Indstillingspunkt Nr. 2 (Bet. Nr. 60) (se Tillæg B., Sp. 1727).

Ordføreren (*Jens Busk*): Der er kun et Andragende, som Udvalget anbefaler at henvise til Udenrigsministeren. Det er af en lidt egen Natur, og jeg skal nu motivere det med et Par Ord. Vi have kun turdet henvise det til Ministerens Under søgelse. Det er fra den skandinaviske Centralunderstøttelseskasse i Udlandet og indeholder en Anmodning om en Understøttelse af Statskassen. Der er her særlig to Ting at bemærke. Den første er, at Sagen ikke alene angaar Danmark, men at det er en Kasse, der angaar hele Skandinavien. Denne Kasse, der skulde have Understøttelse, har sit Sæde i Svejts, og der staar i Lovenes § 1, at Kassens Formaal er at yde sine Medlemmer pekuniær Bistand. Forholdet er altsaa dette, at naar denne Kasse skal have Statsunderstøttelse, bør den have Understøttelse fra alle de skandinaviske Lande, altsaa ikke blot fra Danmark men ogsaa fra Sverige og Norge. Paa denne Maade bliver Sagen i to Henseender et udenrigsk Anliggende, og det maa da undersøges, om de skandinaviske Lande kunne blive enige om at understøtte denne Kasse. Der vil jo ikke være Mening i, at Danmark alene skulde understøtte denne Kasse, naar baade Folk fra Norge og fra Sverige kunne faa Bidrag af den. Det andet Punkt, som har voldet nogen Betænkelighed, hidrører fra § 4 i Understøttelseskassens Love, i hvilken der staar, at Medlem af denne Kasse kan enhver blive, der er det skandinaviske Sprog mægtig og er Medlem af en Fagorganisation. For at kunne blive delagtig i en saadan Kasses Goder skal man altsaa være Medlem af en Fagorganisation. Til lige staar der, at kun Medlemmer, som i 3 Maaneder have været i en Fagforening, ere understøttelsesberettigede, og endelig staar der i § 10, at undtagne ere de, som

komme direkte fra Hjemmet og ikke have staaet 3 Maaneder i en Fagforening. Forholdet er altsaa det, at der er to Betingelser for at faa Understøttelse af denne Kasse. Den ene er, at Medlemmerne skulde være Skandinaver, den anden, at de skulde være Medlemmer af en Fagforening og have været Medlemmer i 3 Maaneder. Man kan ikke uden videre melde sig ind og sige: Nu komme vi, vi ere Medlemmer af en Fagorganisation og ere berettigede til at forlange Hjælp. Blandt andet, disse to Betingelser bevirke, at Sagen ikke er saadan lige til. Dog have vi alle i Finansudvalget ment, at det formodentlig i og for sig er en god Institution, og derfor have vi intet principielt imod, at den bliver støttet.

Under Forhandlingerne i Udvalget kom der imidlertid et andet Spørgsmaal op, og endskønt man ikke har Lov til at referere Udvalgsforhandlinger, tør jeg dog nok tillade mig at oplyse, at det Spørgsmaal kom op: Hvad skal der forstaaes ved en Fagorganisation? Her i Landet have vi jo flere saadanne. Vi have de socialdemokratiske Fagforeninger og vi have kristeligt dansk Fællesforbund. Skønt disse to Slags Foreninger ikke have levét det bedste Liv med hinanden — den ene har skældt Medlemmerne af den anden ud for at være Skruebrækkere, de skrækkeligste Mennesker af Verden — saa kan det dog ikke nægtes, at de ere Fagforeninger begge to. Og nu er det jo ikke vor Sag her paa Rigsdagen at forfordele nogen, hverken paa det religiøse eller paa det politiske Omraade. Vi staa her maaske nok specielt som Repræsentanter for den Egn, vi ere valgte fra, men ogsaa i Almindelighed som Mænd, der skulde hidrage til at gavne det danske Folk uden Hensyn til Trosbekendelse og politisk Overbevisning, naar Sagen ellers er god. Derfor blev det Spørgsmaal rettet til de ærede Socialdemokrater i Udvalget, om de ansaa kristeligt dansk Fællesforbund for at være en Fagforening, og dertil blev der af det socialdemokratiske Partis Repræsentanter sagt ubetinget ja. Jeg ønsker at fremdrage dette, for saa kunne vi blive fri for megen Strid bagefter. Altsaa, disse Foreninger ere som to Brødre, der gaa jævnsides og ville støtte og gavne Arbejderne saa godt de kunne. Der er altsaa ingen Vanskeligheder af den Grund. Kristelig dansk Fællesforening er af Socialdemokratiets Repræsentanter i Finansudvalget erklæret for at være en Fagforening, som er ligeberettiget med de socialdemokratiske Fag